VERSCHIJNT WEKELIJKS

Bobo

NR. 25 - 21 JUNI 1969
abonnementsprijs 35 cent
losse nummers 50 cent
voor België 7 frank

Varen in een bootje,
Zwaaien met je pootje,
Bobo is de kapitein
En Krabbel mag matroosje zijn.

Er zijn vier peddels in het water gevallen.
Kijk eens waar ze gebleven zijn.

VOORLEESBLAD VOOR PEUTERS EN KLEUTERS

Bobo

Mama

Baby

Tsjoek-Tsjoek

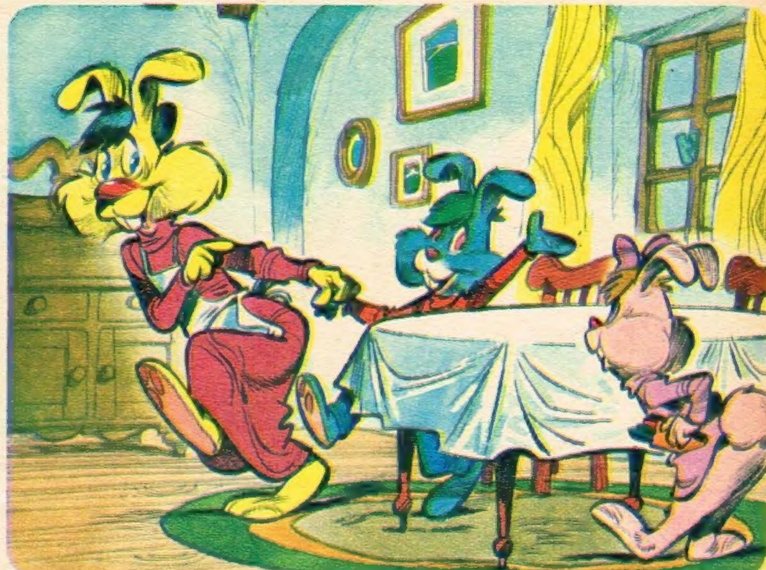

Papa

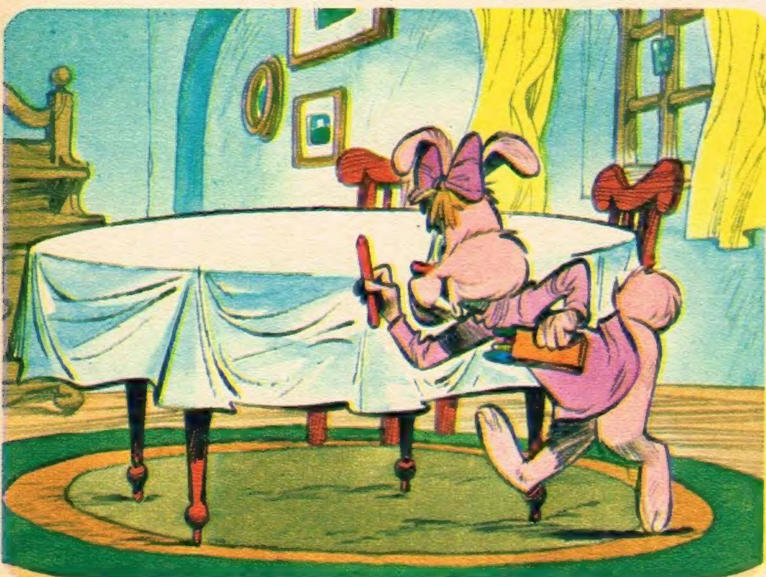
Bobo Konijn en zijn

„In, spin, de boog maar in, uit, spuit, de boog maar uit," zingen Bobo en zijn zusje Krabbel. Touwtjespringend zijn ze op weg naar het huis van tante Pieta Secuur. Daar mogen ze vandaag komen eten. Het zal best lekker worden. Tante Pieta kan allerlei heerlijke dingen klaarmaken. Ze hebben al trek!

Tante Pieta houdt ervan, dat alles schoon en netjes is. Ze vindt dat neefje Bobo en nichtje Krabbel haar best een handje kunnen helpen. „Krabbel dekt de tafel en Bobo helpt me in de keuken," zegt ze vrolijk. „Jullie moeten leren je pootjes uit de mouwen te steken; vlug aan de slag állebei!"

Als tante en Bobo naar de keuken zijn, is Krabbel alleen in de kamer. Ze ziet het tafelkleed en ze krijgt een idee: vlug pakt ze haar kleurtjes. Krabbel vindt tekenen veel leuker dan tafeldekken. Ze tekent kopjes en borden op het tafelkleed. Een schaal met vruchtenvla erop. Messen en vorken.

Bobo schrikt zich náár, als hij de kamer binnenkomt. „Krabbel, wat heb je nu gedaan? Je weet dat tante Pieta niet van zulke dingen houdt. Ze zal heel boos worden en we krijgen misschien wel niets. Mispunt!" „Welnee," lacht Krabbel, „je moet niet zo bang zijn. Ik weet zeker dat ze er niets van merkt."

Tante Deur-Dicht

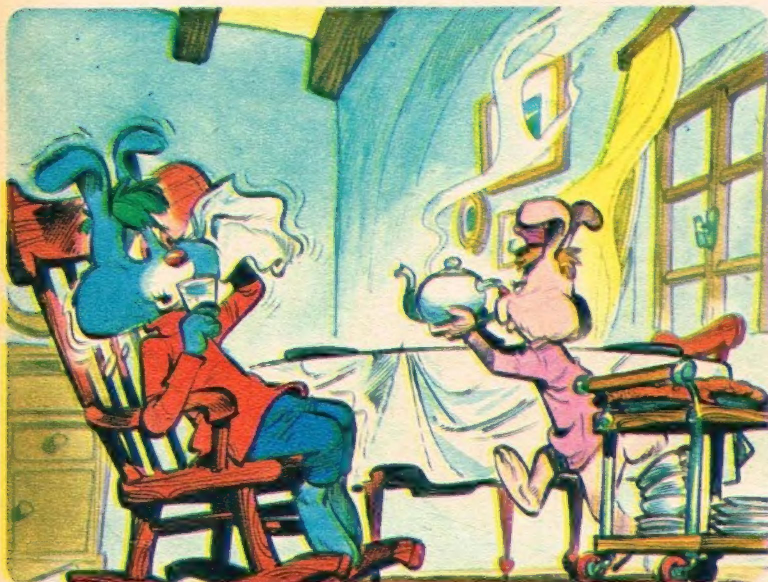

Lees-Voor

Oma

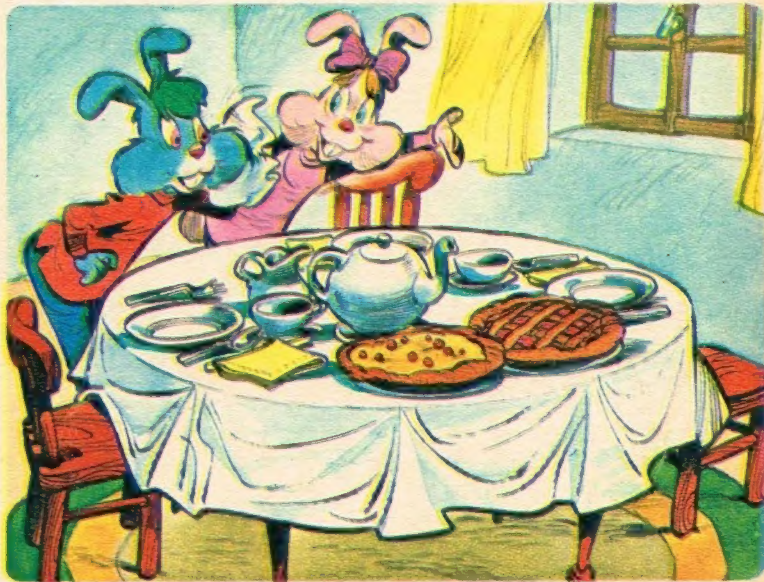

Krabbel

Oom Slokop

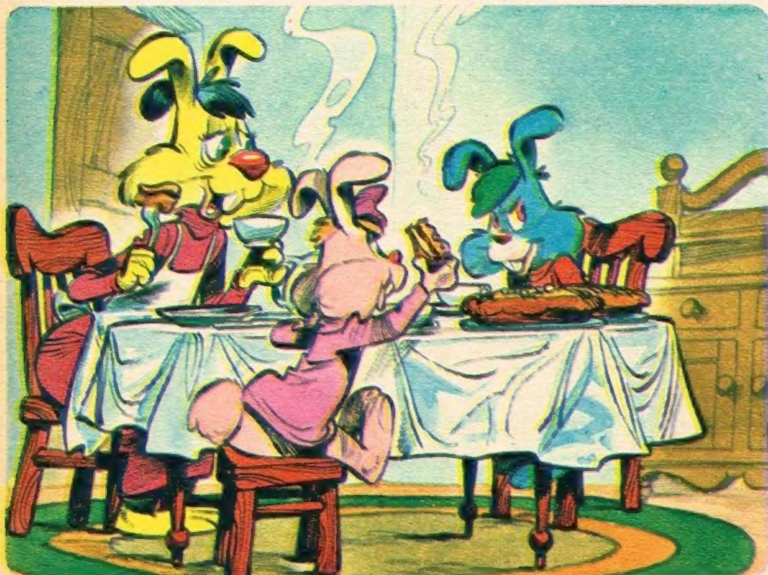
vrolijke familie

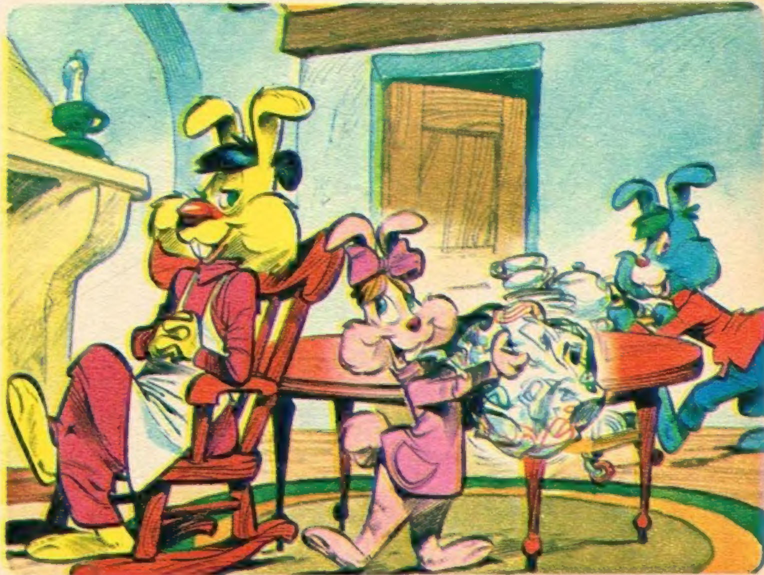
Bobo weet dat tante Pieta Secuur ontzettend streng kan zijn. Als ze kwaad wordt, ben je nog niet gelukkig. Misschien krijgen we wel met de matteklopper, denkt hij en hij moet even gaan zitten en een glaasje water nemen voor de schrik. Ondertussen begint Krabbel vrolijk de tafel te dekken. De ondeugd!

„Kijk eens, Bobo," roept ze dan. O, wat knap. Krabbel heeft de borden, kopjes en schalen precies op de tekeningen gezet. Nu kun je niet meer zien wat ze gedaan heeft. „Ziet het er niet netjes uit?" vraagt ze. Ja, knikt Bobo. De tafel is keurig gedekt. Daar zal tante Pieta Secuur niets op aanmerken.

Even later zitten ze met hun drietjes aan tafel. Krabbel heeft het hoogste woord, maar Bobo is nog niet gerust. Als de tafel afgeruimd moet worden, komen de tekeningen natuurlijk weer te voorschijn. En wat zal tante dan zeggen? Hij snapt niet dat Krabbel zo onbezorgd kan zitten lachen en babbelen.

„Gaat u maar zitten," zegt Krabbel, als alles op is. „Ik ruim alles wel voor u op, tante. Het tafelkleed kan ik weggooien. Dat is toch van papier!" „Goed, kind," zegt tante en Bobo denkt: wat ben ik dom geweest om dat niet in de gaten te hebben. Nu heb ik me voor niets zo ongerust gemaakt!

Bobo speelt graag met de bal. Jij ook? Dan moet je het versje maar leren van:

DE DOMME KAATSEBAL

De bal van Pietje Pook
Dat was een hele mooie,
Je kon er fijn mee gooien
En kaatsen kon hij ook.

Maar na een maand of wat
Ging het de bal vervelen
Om steeds te moeten spelen.
De bal die was het zat!

Hij maakte zich heel zwaar,
Wel duizend kilogrammen.
Met honderd boterhammen
Speel je zo iets niet klaar.

Wat schrok die kleine Piet!
En hij begon te gillen:
,,Ik kan mijn bal niet tillen.
Help, help, het lukt me niet!"

Zijn moeder kwam erbij.
Ze duwde en ze porde,
Maar och, wat moest dat worden?
De bal ging niet opzij!

Zijn vader zei: da's kras
Hij spuwde in zijn handen,
Maar, mensen, 't is een schande,
De bal bleef waar hij was.

Toen kwam er een soldaat.
Het was een hele sterke,
Dat liet hij aanstonds merken.
Aiai, wat werd die kwaad!

De bal woog zwaar als lood.
En de soldaat, jandome,
Heeft zijn geweer genomen.
Hij mikte en hij schoot.

De kaatsebal zei krak,
Dat kwam nu van zijn nukken.
En moeder deed de stukken
Vlug in de vuilnisbak.

Voor Pietje bovendien
Is het goed afgelopen.
Hij mocht een nieuwe kopen
Voor ene-gulden-tien!

SPELEN MET LETTERS EN WOORDEN

Ik ken een boerderij met koeien, varkens en schapen. Kijk maar goed naar de plaatjes, dan kun je het allemaal zien. Maar niet alleen plaatjes kijken! Schrijf de woordjes na op het lijntje en lees dan wat hier staat.

koeien

varkens

Boe! zegt de koe.
Ik sta in de wei.
Ik eet gras.
Knor! zegt het varken.
Ik eet liever pap.
Dat is pas fijn.
Mèèè! zegt het lam.
Ik speel op het veld.
Speel je mee?
Dag, koe! Dag, varken! Dag, lam!

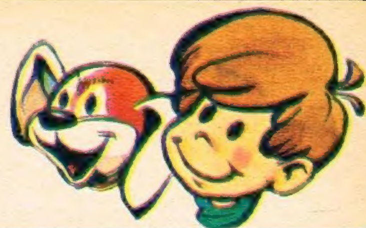
lammetjes

hier wonen wij

OOM STUNTEL
en zijn neefje Handige Heintje

In het park staat een podium. En op dat podium zitten muzikanten. Ze geven een concert. Het is prachtig weer. Voor een kwartje kun je een fijne ligstoel huren. Dat is nog eens mooi, om zo naar het concert te luisteren! Oom Stuntel is dan ook met zijn neef Heintje en hondje Flap naar het park gegaan.

Oom heeft overal aan gedacht. Als je buiten bent, krijg je gauw honger. Daarom heeft hij een zak vol lekkers meegenomen. Voor hondje Flap heeft hij een leren riem klaar. Hondjes mogen niet loslopen onder het concert. Oom bindt Flap vast met de riem aan de stoel. „Ziezo, en nu braaf zijn," zegt oom Stuntel.

Hè-hè, daar zitten ze! Heintje bijt in een dikke reep chocolade, die oom Stuntel hem juist heeft toegestopt. Oom vouwt de zak met lekkers open. Mmm, cake met jam en vruchten. Dunne boterhammetjes met ham en kaas! En Flap? Wat ziet Flap achter zijn stoel? Daar staat een zwarte kat, die staat te blazen!

„Ik zal je pakken!" blaft Flap en hij wil op de kat toespringen. Maar Flap zit vast aan ooms stoel! Hij rukt aan de riem. Hup, daar gaat de ligstoel van oom. En hupla, de zak, die op ooms knie staat, vliegt met een vaart door de lucht. De kat vlucht in de boom. Dat wordt me een toestand!

Boem! Oom is helemaal door zijn stoel gezakt. Hij krabbelt overeind en kijkt waar zijn zak met lekkers gebleven is. Och, die is terechtgekomen op het hoofd van een meneer die achter oom zit. De jam, de kaas, de cake en de ham, het zit allemaal op het hoofd van de meneer, die woedend stampvoet!

„Meneer... uh... pardon!" zegt oom. Maar de meneer trekt de zak met ooms eten van zijn hoofd en slingert hem naar oom terug. De zak kaatst op ooms hoofd en vliegt opnieuw door de lucht. Daar gaat de jam, de kaas, de cake en de ham, regelrecht in de grote blaastoeter van een van de muzikanten.

De muzikant speelt heel ernstig. Hij merkt het niet eens en blaast gewoon door. Daardoor vliegt de zak er weer uit en nu krijgt die arme, boze meneer hem nóg eens op zijn gezicht. De zak is door al die buitelingen helemaal gescheurd. De jam loopt over zijn neus, de ham plakt op zijn ogen, verschrikkelijk!

Nu kan ik maar beter maken dat ik wegkom, denkt oom Stuntel. Handige Heintje heeft het al begrepen. Ze kunnen beter naar huis gaan. Deze keer kon oom er niets aan doen, dat het mis is gegaan. Het was de schuld van Flap. Of eigenlijk de schuld van de kat. Die heeft haar zin. De hond is lekker weg!

We wonen allemaal in

Jullie vriendjes, die in de gele caravan over de wereld reizen, zijn vandaag bij de botenvijver gekomen. Opa doet een dutje tegen een boom. Oma wandelt met Baby en Lucie met de pop. Oom Wim speelt piano en mama Zonnemans pelt sinaasappelen.

En wat doet papa? Hij koopt kaartjes, want zonder een kaartje mag je niet in een van de leuke bootjes. Arme Bas wil gaan schilderen maar hij laat een pot met verf in het water vallen. Hoog in de boom zit Peter met zijn drie lieve katjes.

Mama heeft zes sinaasappelen in de tekening

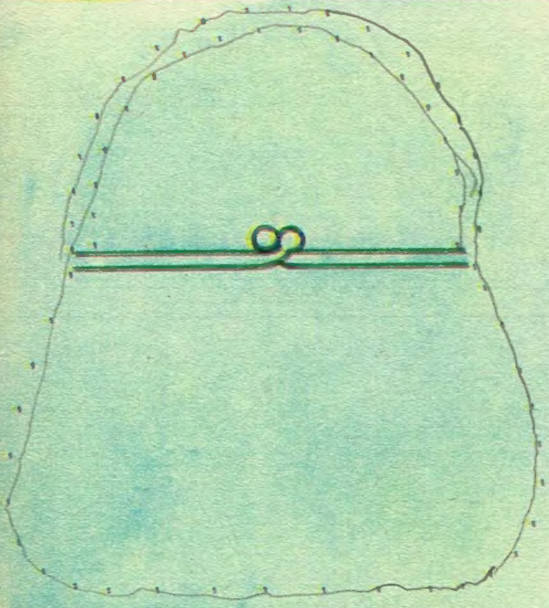

een gele caravan

De tweeling zit in een bootje en maakt hoge spettergolven. „Kijk uit!" roept Marjo en Tippie blaft ze nijdig toe. Wiesje strooit bloemzaadjes in het water. Ook Loekie en Anja stappen in een boot. Ze roepen: „Tot ziens, wij gaan naar Amerika!"

Zo gaat de familie Zonnemans elke dag ergens anders naar toe. Met papa en mama Zonnemans, oma, opa en oom Wim. Met de stoute tweeling. Met Lucie, Bas en Peter. Met Loekie, Anja, Wiesje en Marjo. Met baby, de pop, de katjes en Tippie, de hond.

SPELEN MET BOBO

Trek een mooi lijntje over de puntjes. Dan krijg je een prachtige tas.

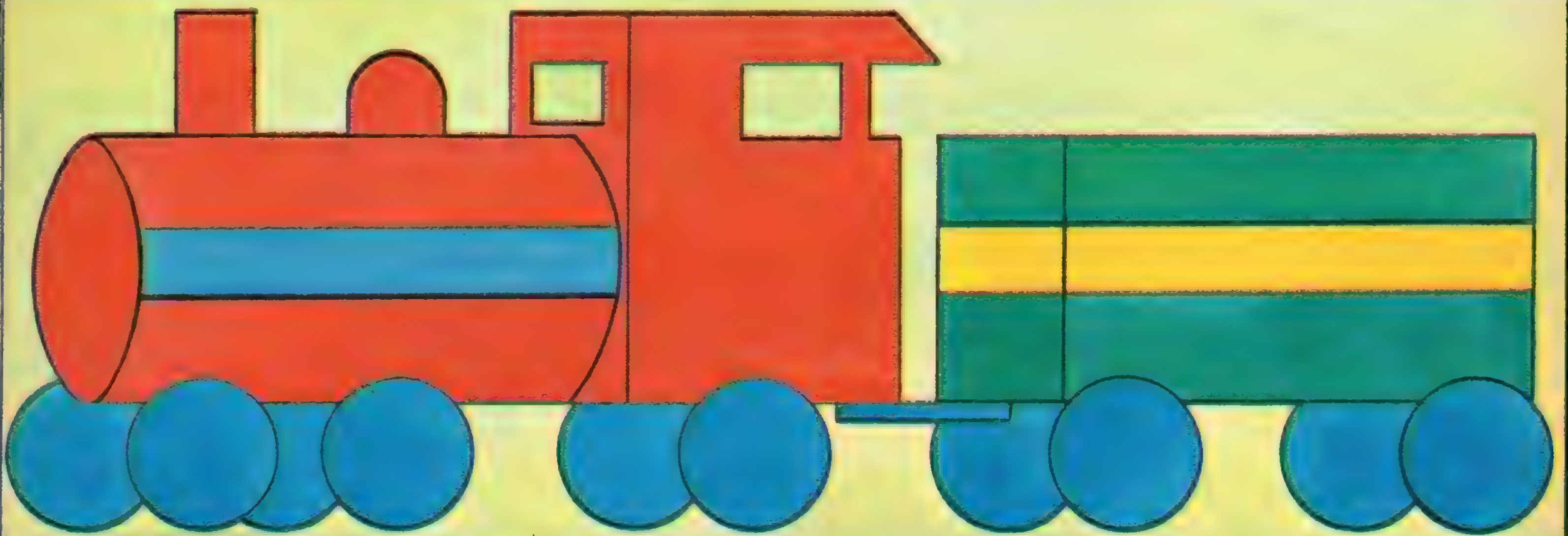

Poesje-mauw, kom eens gauw! Hoe loopt poes naar de melk?

Hier zie je een lolly. Maar het moeten drie lolly's worden. Wie is zo knap dat hij ook de twee andere lolly's maken kan?

Vier tekeningen, die bijna hetzelfde zijn. Wat mis je?

KLEUREN MET BOBO

Bobo Konijn heeft de bovenste tekening schitterend gekleurd. Hij is benieuwd of jullie het onderste treintje ook zo mooi kunnen maken.

AVONTUUR IN DE SPEELGOEDWINKEL

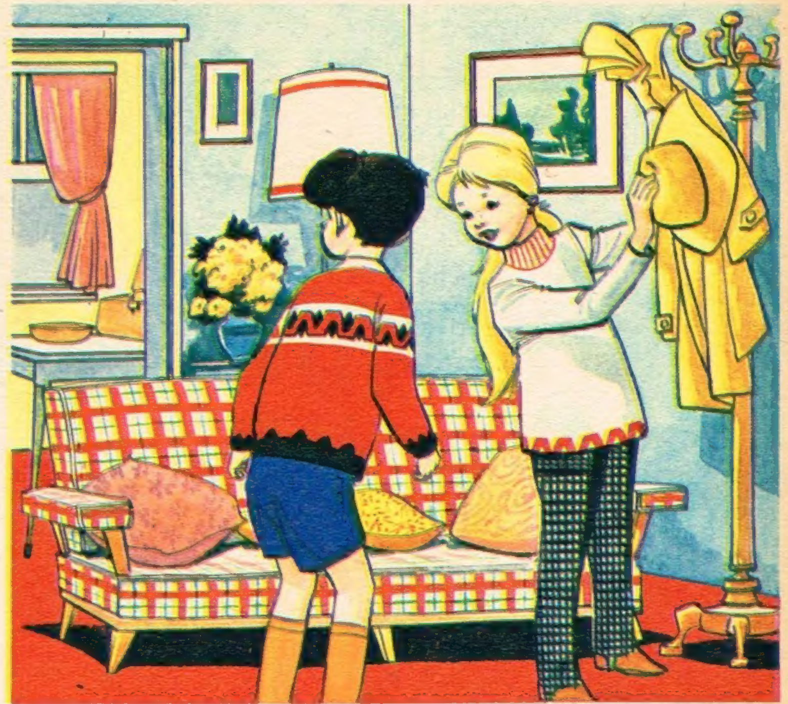
Daar was eens een tweeling. De ene helft heette Marleentje, de andere helft heette Michiel. Ze waren zes jaar geworden en ze hadden een fijne verjaardag gehad. Maar het fijnste moest nog komen.
Op een dag kwam peettante Tilly op bezoek.
Ze zei: „Marleentje en Michiel, jullie hebben van mij nog wat te goed. Een cadeautje voor je verjaardag. Eigenlijk had ik het nu bij me moeten hebben. Ik ben gisteren naar de speelgoedwinkel geweest. Maar ik dacht: wat zouden Marleentje en Michiel nu zelf het mooist vinden? Ik wist het niet. En toen dacht ik: Marleentje en Michiel kunnen best alleen naar de speelgoedwinkel gaan om iets uit te zoeken. Kijk, hier krijgen jullie allebei het geld. Als mama het goed vindt, moeten jullie nu maar dadelijk gaan kijken."
Wat een lief plannetje van peettante Tilly! Gelukkig vond mama het best.
De speelgoedwinkel was maar een klein stukje lopen. Ze hoefden maar één keer over te steken. En ze wisten allang, dat je daarvoor het zebrapad moest nemen en altijd heel goed uitkijken.
Terwijl mama en peettante Tilly thuis een kopje koffie dronken, huppelden Marleentje en Michiel naar de speelgoedwinkel. Nog nooit hadden ze alleen zo'n gewichtige boodschap gedaan.
Maar ze waren nu ook zes jaar en dan ben je al een beetje groot.
Ze keken reuzegoed uit, vóór ze overstaken. Toen drukten ze hun neusjes plat tegen de winkelruit.
Wat een boel speelgoed stond daar uitgestald. Ze wezen: dit is mooi en dàt. Maar ze wisten nog niet wat ze uit zouden kiezen.
Eindelijk stapten ze naar binnen.
„Dag, kinderen," zei mevrouw Knutsel van de speelgoedwinkel. „Is jullie mama er niet bij?"
„Nee," zeiden Marleentje en Michiel trots. „Wij hebben geld gekregen van onze peettante Tilly en we mogen helemaal alleen wat uitzoeken."
„Dat is prachtig!" lachte mevrouw Knutsel. „Ga maar gauw kijken, hoor! Over een half uur moet ik gaan eten, dus je hebt nog tijd genoeg."
Daar stonden Marleentje en Michiel dan tussen de poppen en teddyberen. Tussen de spelletjesdozen, de kookkacheltjes en blokkendozen. Tussen de theeserviezen, de winkeltjes, de treintjes en de auto's.
Wat zouden ze nemen?
Er kwamen intussen andere klanten in de winkel.
Mevrouw Knutsel praatte met ze en pakte allerlei speelgoed in.
Marleentje en Michiel zaten op de grond en heel voorzichtig, zonder iets kapot te maken, bekeken ze het speelgoed.
Eindelijk hadden ze iets gevonden. Marleentje had een tasje uitgezocht. Er zat een kammetje en een echte spiegel in. En Michieltje koos een zaklantaarn. Trots stapten ze samen naar de toonbank.
„Mevrouw Knutsel, wilt u dit inpakken?" vroegen ze.
Maar waar was mevrouw Knutsel? Achter de toonbank was ze niet.
Ze stond niet bij het poppenrek. Niet bij het autokastje. En ook niet bij de mand met kaatseballen. Mevrouw Knutsel was weg.
Marleentje en Michiel gingen naar de deur. Ze trokken eraan. De deur was op slot.
„Ze is weg," zei Marleentje. „Ze heeft ons vergeten," fluisterde Michiel. „Nu kunnen we niet naar huis. We moeten hier blijven tot ze terugkomt."
Marleentje begon te lachen.
„Hoy, da's juist leuk, dan kunnen we fijn spelen!"
Marleentje begon vrolijk op een speelgoedpianootje te tingelen.
Michiel liet een grote teddybeer gromgrom zeggen.
Ze hadden reuzepret en ze hoopten maar dat mevrouw Knutsel heel lang weg zou blijven.
Plotseling werd er op de winkelruit getikt.
Daar stonden mama en peettante Tilly.
„Waar blijven jullie?" riep mama. „De deur is op slot!"
„Mevrouw Knutsel heeft ons vergeten!" riepen Marleentje en Michiel vrolijk. „Nu moeten we hier blijven spelen tot ze terugkomt."
Mama zag wel dat de kinderen het geweldig leuk vonden.
Ze lieten alle opdraaibeesten over de toonbank lopen. Op de vloer bromde een bromtol. „Mama!" riep een grote pop.
Maar mama wist waar mevrouw Knutsel woonde. Ze ging gauw naar haar huis. Mevrouw Knutsel schrok. „Die kinderen van u zijn zo lief en rustig geweest, dat ik ze helemaal vergeten ben," zei ze. „Ik ga gauw de deur openmaken."
Michieltje en Marleentje vonden het jammer dat hun avontuur was afgelopen. „We zouden best een hele nacht in de speelgoedwinkel willen blijven," zeiden ze.
Maar dat ging natuurlijk niet.
Samen met mama en peettante Tilly stapten ze naar huis.
Marleentje met haar nieuwe tasje en Michiel met zijn zaklantaarn.
„Als we zeven worden, mogen we dan wéér zelf iets uit gaan zoeken?" vroegen ze.
Maar dat wist peettante Tilly nog niet.
Een jaar duurt ook zó lang!

Mevrouwtje

Mevrouw Sprokeboom heeft broodjes gesmeerd en ze heeft papieren bekertjes met limonade in een mandje gedaan. Je raadt misschien al wat ze van plan is. Ze wil met haar kinderen Wanda en Pukkie een dagje uit. En niet zó maar uit! Ze gaan met de motorboot van meneer Jansen. Geweldig, hè?

Maar opeens is het gaan regenen. „Ons uitstapje kan niet doorgaan," zucht mevrouwtje Sprokeboom. „We zullen thuis moeten blijven." Daar sluipt Wanda naar de kapstok. Ze pakt haar regenjasje en hoed. En ze fluistert wat tegen Pukkie. Ze hebben vast een geheimpje, die twee. Wat gaat ze doen?

Kijk nou eens, daar vliegt ze het raam uit, op een vliegend tapijtje. Je weet toch dat Wanda en Pukkie uit Sprookjesland komen? En dat mevrouwtje Sprokeboom eigenlijk de koningin van Sprookjesland is? Nu ze bij de gewone mensen wonen, mogen ze eigenlijk geen toverdingen doen. Maar voor deze keer...

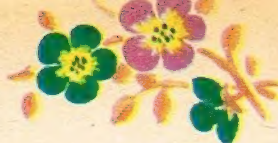

Wanda wil op het vliegende tapijtje naar de regenwolkfee. Het is lang geleden dat ze daar geweest is. Als ik haar nog maar weet te wonen, denkt ze. Stel je voor dat ik verdwaal in die grote, grijze wolkenwereld hierboven. Eindelijk ziet ze het kasteel van de regenwolkfee. Ja, ginds moet ze wonen.

Redactie en Administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Telefoon 31 92 00. Abonnementsprijs: 35 cent, per kwartaal (13 nrs.) ƒ 4,55. Losse nummers: 50 cent. Girobetaling: Ontvangt U het blad per post onder adresband: girorekening 230200 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad postabonnementen Haarlem met vermelding: Bobo. Ontvangt U het blad van de wederverkoper, gebruik dan postrekening 9822 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad met vermelding: Abonnement Bobo.

Sprokeboom

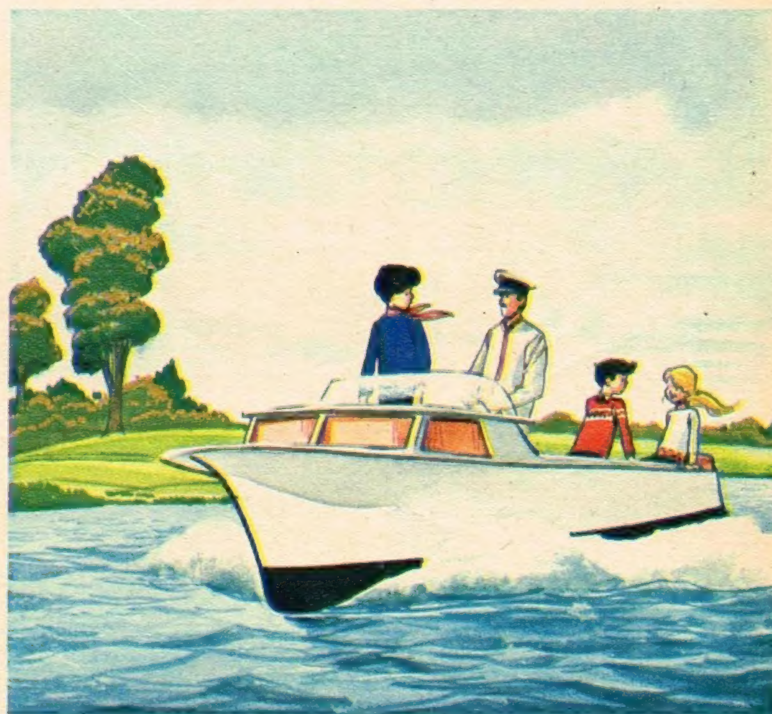

„Kent u me nog, regenwolkfee? Ik ben Wanda uit Sprookjesland. Weet u dat ik met mijn mama de sprookjeskoningin en mijn broertje Pukkie in Mensenland woon?" „Jazeker," zegt de regenwolkfee, „Het stond in de sprookjeskrant. Daar stond ook dat jullie niet zouden toveren." „Ja, dat is zo," zegt Wanda.

„Maar het is zo moeilijk als je niet toveren mag, terwijl je het zo goed kunt. Pukkie en ik kunnen het soms niet laten. En zelfs mama doet af en toe een toverkunst. Och, lieve fee, laat de regen ophouden. Dan kunnen we fijn een dagje naar buiten met de motorboot van meneer Jansen. U helpt ons toch?"

Ja, de regenwolkfee roept onmiddellijk de regendruppels binnen. Wanda maakt dat ze op haar tapijtje ongemerkt het huis binnenkomt. „Mama, mama, het regent niet meer!" roept ze vrolijk. „Hoe bestaat het!" zegt mevrouwtje Sprokeboom verwonderd. „Ben jij soms naar de regenwolkfee geweest, Wanda?"

Mevrouwtje Sprokeboom kent haar kleine meisje wel. Maar goed, nu het buiten droog is, gaan ze toch met de boot van meneer Jansen erop uit. „Dat weer tegenwoordig, je snapt er niets van," zegt meneer Jansen. „Zo regent het en zó is het droog!" Wanda en Pukkie kijken elkaar eens aan. Ssst, ze verklappen niets!

Verspreiding voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen 1. Telefoon 38.23.80, postrekening 834.05. Prijs per nummer: 7 F. Verkrijgbaar bij de verkopers en in de boek- en dagbladhandel.

Bobo's kijk- en vragenspel

Vandaag nemen we een kijkje in Speelgoedland. Ik zou daar best willen wonen. En jij? Als je de plaat goed bekeken hebt, moet je proberen hieronder de juiste antwoorden in te vullen.

1. Op de plaat staan... huizen.

2. Ik tel... Speelgoedland-meisjes.

3. Ik zie... Speelgoedland-jongens.

4. Tuut-tuut! Er rijden... auto's.

5. En kinderwagens? Ja/nee.

6. Er zijn... kinderen met hoed of pet.

Antwoorden: 1. 4; 2. 6; 3. 5; 4. 3; 5. ja/1; 6. 6.